

Weergaloos theater over naturisme

THEATER Viva la naturisteración. De Warme Winkel en De Utrechtse Spelen. Gezien: Festival a/d Werf, Utrecht (t/m 28/5). www.festivalaandewerf.nl

★★★★★

En van de beste theatervoorstellingen van het seizoen is te zien op het Utrechtse Festival a/d Werf dat dit week-einde begon: *Viva la naturisteración* van De Warme Winkel en De Utrechtse Spelen.

Viva la naturisteración is een voorstelling over naturisme en ja: de vijf acteurs staan het grootste deel van de anderhalf uur die het stuk duurt bloot op het toneel. Maar wat ze op dat podium uitvreten, is zo onbeschaamd, radicaal en fantasievol, dat die naaktheid tegelijkertijd essentieel én bijzaak wordt.

De voorstelling begint als een speelse lezing – zoals we die vaker zien bij deze generatie theatermakers – waarin de nog geklede spelers een soort cultuurgeschiedenis van de naaktheid presenteren.

De scène waarin de spelers zich dan werkelijk gaan uitkleden, wordt op geen enkele manier minder pijnlijk en gênant gemaakt dan het is. Het deel erna is een beeldend ballet van fladderende piemels, trillende buiken en zwierende borsten, met de stevige Jeroen De Man als natuurlijk alfamannetje.

Rond het speelvlak staat netjes gesorteerde troep – verfflessen, etalagepoppen, bamboetakken, telefoons, hamburger- en deodorantverpakkingen – die steeds meer over de vloer verspreid raakt. De plastische scènes worden onderbroken door teksten van Thoreau, Huizinga en Greshoff, over het verlangen van de mens om terug te keren naar een vorm van 'oorsprong'.

Maar gaandeweg wordt de voorstelling kwaadaardiger en grotesker; een lieflijk tableau rond Anne Fé de Boer wordt een heftige horrorverkrachting. In een magistraal beeld van een zonsopgang lijkt Joris Smit uit slijm te worden geboren, maar voor hij al evoluerend de andere kant van het toneel heeft bereikt, valt hij alweer neer.

En zo eindigen ze allemaal in absurde poses van geconstrueerde natuurlijkheid: de één probeert in een yogahouding contact te maken met de aarde in de vorm van potgrond van een tuincentrum, de ander wordt jager met pvc-buizen als speren en een derde doet beplakt met veren alsof ze een vogel is. De uiteindelijke conclusie moet zijn dat de wens tot opnieuw beginnen onherroepelijk hoort bij het mens-zijn en dat er maar één manier is om werkelijk één te worden met de natuur: door te sterven. Weergaloos theater.

Het is gebruikelijk dat naakte acteurs snel een badjas aangereikt krijgen voor het eindapplaus, maar deze spelers blijven bloot. Overigens kunnen liefhebbers de voorstelling ook zelf naakt bezoeken, zondag in de Paardenkathedraal.

De rest van het Festival a/d Werf steekt bij dit overdonderende spektakel een beetje flets af. Een aanrader onder de buitenlandse gastvoorstellingen is nog wel *Testament* van de Berlijnse groep She She Pop, waarin vier spelers met hun eigen vader op het toneel staan om Shakespeare's *King Lear* te spelen. Een ontroerende voorstelling voor iedereen die zijn of haar vader nog iets aanreikt.

SIMON VAN DEN BERG

De naaktheid van de acteurs is essentieel en bijzaak tegelijk